

Postanowienie z dnia 15 maja 1998 r.

I PKN 128/98

Strona powinna liczyć się z negatywnymi skutkami procesowymi oczywistego unikania podejmowania pism sądowych i udziału w toczącym się procesie.

Przewodniczący SSN: Józef Iwulski, Sędziowie SN: Zbigniew Myszkowski (sprawozdawca), Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 maja 1998 r. sprawy z powództwa Macieja W. przeciwko Przedsiębiorstwu Wielobranżowemu Remontowo - Budowlanemu-Wodno-Kanalizacyjnemu CO. Gaz „G.” - Gerardowi A. o zapłatę, na skutek kasacji strony pozwanej od postanowienia Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 20 listopada 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach postanowieniem z dnia 20 listopada 1997 r. oddalił zażalenie pozwanego Przedsiębiorstwa Wielobranżowego Remontowo-Budowlanego-Wod.Kan.Gaz. „G.” - właściciela Gerarda A. na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 9 października 1997 r. [...] odrzucające sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego tego Sądu z dnia 27 czerwca 1997 r. Sąd Apelacyjny ustalił, że pozwany z przyczyn przezeń zawinionych - „jemu tylko wiadomych” - nie brał udziału w toczącym się postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kierowane do niego zawiadomienia o terminach kolejnych rozpraw nie były podejmowane. Sąd

Wojewódzki podejmował rozliczne czynności interwencyjne w celu ustalenia miejsca pobytu pozwanego, kierując korespondencję sądową pod ustalony w Urzędzie Miejskim w K. nowy adres pozwanego. O toczącym się procesie była powiadomiona również żona pozwanego, która przekazała mu wiadomość o terminie rozprawy wyznaczonym na dzień 21 marca 1997 r. Niesporność takiego powiadomienia pozwanego o toczącym się procesie wynikała z przedłożenia przez nią w przededniu tej rozprawy zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia i wniosku o usprawiedliwienie nieobecności pozwanego. W tak ustalonych okolicznościach Sąd Apelacyjny przyjął, że kierowane do pozwanego zawiadomienia i wezwania, które nie zostały podjęte przez niego w terminie, były prawidłowo pozostawione w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Tego rodzaju doręczenie zastępcze odpisu wyroku zaocznego nastąpiło w dniu 17 lipca 1997 r., przeto wniesiony dopiero w dniu 7 października 1997 r. sprzeciw podlegał odrzuceniu na podstawie art. 344 § 3 KPC.

W kasacji pozwany podniósł zarzut naruszenia art. 344 § 3 KPC - utrzymując, że wyrok zaoczny otrzymał bezpośrednio od komornika sądowego dopiero w dniu 30 września 1997 r. i od tej daty należało liczyć termin do złożenia sprzeciwu. Skarżący kwestionował prawidłowość doręczeń zastępczych wszelkich kierowanych do niego pism sądowych, wskazując na pominięcie przez Sąd Apelacyjny „znanych z urzędu” okoliczności niszczenia skrzynek pocztowych i nieprawidłowości w pracy doręczycieli pocztowych.

Sąd Najwyższy uznał, że kasacja jest bezzasadna. Z materiału procesowego sprawy wynikało niesporne powiadomienie pozwanego o terminie rozprawy w dniu 21 marca 1997 r. W tym czasie pozwany przeprowadzał się pod inny adres zamieszkania w K. Zgodnie z treścią art. 136 § 1 KPC strony mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie swego zamieszkania. Jest niekwestyjne, że pozwany zaniedbał ten obowiązek, co umożliwiło pozostawienie w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia wszelkich kolejnych pism kierowanych do niego pod dotychczasowy adres (art. 136 § 2 KPC). Pomimo tych uchybień pozwanego Sąd Wojewódzki z własnej inicjatywy ustalił nowy adres zamieszkania i tam kierował wielokrotnie pisma sądowe, nie podejmowane przez pozwanego. Wobec niemożności ich faktycznego doręczenia Sąd ten zgodnie z treścią art. 139 § 1 KPC prawidłowo przyjął skuteczność tzw. doręczeń zastępczych, dwukrotnie wysyłanych do pozwanego odpisów wyroku zaocznego z dnia 27 czerwca 1997 r., w konsekwencji trafnie przyjmując przesłanki odrzu-

cenia spóźnionego sprzeciwu pozwanego od tego wyroku zaocznego (art. 344 § 3 KPC).

W takich okolicznościach sprawy Sąd Najwyższy potwierdził prawidłowość postanowienia Sądu Apelacyjnego o oddaleniu zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu pierwszej instancji, odrzucające spóźniony sprzeciw od wyroku zaocznego, wniesiony przez pozwanego z rażącym uchybieniem terminu (art. 344 § 1 i 3 KPC). Pozwany powinien był liczyć się z jednoznaczną i negatywną w skutkach procesowych oceną jego oczywistego unikania podejmowania pism sądowych i udziału w toczącym się procesie. Ignorowanie powinności procesowych przez pozwanego niweczyło potrzebę oceny wniesionej kasacji, jako zawierającej ewentualny wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego Sądu Wojewódzkiego, niezależnie od tego, iż ocena taka wykraczała poza granice postępowania kasacyjnego. Wykazane lekceważenie obowiązków strony procesowej przemiało przeciwko celowości weryfikacji zaprzeczeń skarżącego, podważających skuteczność prawidłowo zrealizowanego zastępczego doręczenia odpisu wyroku zaocznego z powodu podnoszonych dopiero w kasacji głośłownych okoliczności, jakoby „znanych z urzędu”, jak niszczenie skrzynek pocztowych lub nieprawidłowości w pracy doręczycieli pocztowych, które nie miały żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy.

Mając powyższe na uwadze kasacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 393¹² KPC.

=====